Entrevista

Francesc Millan

Jordi Reverté, actor

"Hem fet la primera pel·lícula èpica catalana de la història"

Actor tot terreny i polifacètic. Jordi Reverté (Ulldecona, 1968) s'ha passat més de mitja vida a dalt dels escenaris. Als set mesos ja es deixava endevinar entre els decorats de 'La passió' d'Ulldecona: sa mare interpretava la Verge Maria i son pare feia de Tribu i Pons Pilats. El grup de teatre del CCR de la localitat faldudà va ser la seua particular escola, on va començar a anar-hi als set anys. "Ho porto a la sang", exclama. No obstant això, només fa set anys que s'hi dedica professionalment. Aquest temps, però, li ha servit per convertir-se en un dels actors més actius del territori. Ha participat en 12 pel·lícules, més de 60 curts cinematogràfics, 4 videoclips, diverses campanyes publicitàries, ha aparegut en sèries com 'Nit i dia', de Tv3, o la mundialment coneguda 'Joc de trons' i, òbviament, mai s'ha deslligat del teatre. Aquest divendres, s'estrena 'Pàtria: la llegenda d'Otger Cataló i els 9 barons de la fama', el primer film èpic català on interpreta Galceran de Pinós, un dels nou barons.

Jordi Reverté en un moment de la pel·lícula 'Pàtria', amb una destral i un escut. a la part inferior esquerra de la imatge.

Diu que li interessa qualsevol cosa que tinga a veure amb el món de la interpretació.

Sóc un no parar. M'apassiona representar molts tipus de personatges, però, banda de la interpretació, col·laboro amb diverses escoles de cinema, com l'ESCAC o la UB; sóc copropietari d'Skills4actors, on especialitzem actors en equitació, esgrima, armes, lluita..., i formo part de cinc grups teatrals del territori. És la meua vida!

Una trajectòria intensa. Què en destacaria?

El paper de Judes Iscariot, a *La passió* d'Ulldecona, és un dels més interessants... però de tots en guardo bon record. Participar en pel·lícules com *Anacleto, agente secreto*, *El elegido*, *Born*, o la recent *Pàtria* o en sèries conegudes com *Nit i dia*, *Joc de trons* o *El chiringuito de Pepe* em fa sentir orgullós.

I ara *Pàtria*...

Pàtria parla de l'origen de Catalunya, amb l'objectiu de donar a conèixer tant aquí com a l'estranger les arrels del poble català. La pel·lícula, amb voluntat de cinema èpic i popular, inicia el seu viatge amb la veritable història dels primers referents escrits sobre la llegenda d'Otger Cataló, escrita el 1438 al monestir de Sant Llorenç per un jove cavaller i mossèn anomenat Pere Tomic.

És important saber d'on venim.

Efectivament. Diuen que "qui perd els orígens perd la identitat"; per tant, aquest tipus d'obres també ajuden a conèixer la nostra història, la cultura i, a la vegada, entendre'ns com som i per què. Ha estat feta amb tota l'estima i hem volgut aportar el nostre granet d'arena a la situació que estem vivint a Catalunya.

L'han batejat com la *Braveheart* catalana.

Va ser el film inaugural de la desena edició del Festival Internacional de Cinema en Català, celebrat a Roda de Berà. El 9 de juny passat es va estrenar a més de 45 sales d'arreu de Catalunya, i també a València i a Mallorca. A més, ha guanyat el premi a la millor pel·lícula de parla no anglesa a la setena edició del Nice International Film Festival, i també ha estat projectada a Le Marché du Film del Festival de Cannes. Aquí, es pot veure a Amposta i, durant l'estiu, la passarem a diversos pobles del Principat.

Què significa treballar en una pel·lícula d'aquestes característiques?

Ha estat una experiència molt gratificant, tot i que l'ha acompanyat un rodatge dur. Els cavallers portàvem un vestuari que pesava entre 22 kg i 56 kg durant moltes hores. Però paga la pena: a banda de treballar amb grans actors, em quedo amb l'entrega de tot l'equip de treball i la passió que hi hem posat. Ha estat com acomplir un somni: hem fet la primera pel·lícula èpica catalana de la història, nosaltres sols, amb pocs recursos i íntegrament en català.

I el cinema català...

La situació ha millorat. S'estan fent coses molt bones, però necessitem més col·laboració de les institucions i grans productores per no quedar-nos enrere. Sempre he volgut reivindicar la figura del cinema en català. Els productes americans són bons, però els nostres ho poden ser igual o millors. Som cultura i és necessària ajudar-la perquè, al cap i a la fi, serem nosaltres mateixos els primers beneficiats. ■

Font: biblioteca.tortosa.cat